

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind modificarea și completarea unor acte normative din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale

Având în vedere necesitatea armonizării depline a legislației naționale cu cea comunitară, în vederea garantării aducerii la îndeplinire a obligațiilor României rezultate din actul aderării și din prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, în special în ceea ce privește stabilirea mecanismelor necesare pentru realizarea cooperării între Comisia Europeană și România în domeniul comunicațiilor electronice și serviciilor poștale, și pentru preîntâmpinarea declanșării de către Comisia Europeană a procedurilor de sancționare a României,

Având în vedere necesitatea asigurării unei execuții uniforme de-a lungul unui exercițiu financiar a bugetului Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, întrucât, în prezent, colectarea veniturilor reprezentând tariful de monitorizare se realizează în a doua jumătate a fiecărui exercițiu financiar, ceea ce duce la sfârșitul anului la execuții bugetare în procente extrem de scăzute, cu consecințe negative asupra modului de utilizare a resurselor financiare ale instituției,

În temeiul art.115 alin.(4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență:

Art.I. – Ordonanța Guvernului nr.31/2002 privind serviciile poștale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.87 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.642/2002, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, literele b), i) și p) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) *rețea poștală* – sistemul de organizare și resursele de orice fel, utilizate de un furnizor de servicii poștale, în principal, pentru:

- colectarea trimiterilor poștale de la toate punctele de acces;
- transportul și manipularea trimiterilor poștale de la punctele de acces până la centrele de distribuire;
- distribuirea trimiterilor poștale la adresele indicate pe acestea;

i) *trimitere poștală internațională* – trimitere poștală expedită de pe teritoriul României către o adresă care nu se află pe acest teritoriu sau expedită din afara teritoriului României către o adresă aflată pe teritoriul acesteia și trimiterea poștală expedită din afara teritoriului României către o adresă care nu se află pe acest teritoriu, dar aflată în tranzit pe teritoriul României;

p) *furnizor de servicii poștale* – orice persoană, fizică sau juridică, a cărei activitate constă, în tot sau în parte, în prestarea de servicii poștale;”

2. La articolul 2, după litera i) se introduce o nouă literă, lit.i¹), cu următorul cuprins:

„i¹) *trimitere poștală intracomunitară* – trimiterea poștală internațională expedită de pe teritoriul României către o adresă de pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene sau expedită de la o adresă de pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii

Europene către o adresă de pe teritoriul României și trimiterea poștală expediată de pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene către o adresă de pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene dar aflată în tranzit pe teritoriul României;”

3. La articolul 2, literele n și w) se abrogă.

4. La articolul 5 alineatul (4), literele d) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) serviciul de trimitere recomandată având ca obiect trimiteri poștale din categoriile prevăzute la lit.a)-c);

e) serviciul de trimitere cu valoare declarată având ca obiect trimiteri poștale din categoriile prevăzute la lit.a)-c);”

5. Alineatul (7) al articolului 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Nu sunt incluse în sfera serviciului universal:

a) serviciul de schimb de documente;

b) serviciile poștale stabilite de autoritatea de reglementare, care prezintă caracteristici suplimentare față de cele prevăzute de prezenta ordonanță pentru serviciile incluse în sfera serviciului universal.”

6. Alineatul (2) al articolului 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pe baza politicii și strategiei stabilite potrivit alin.(1) autoritatea de reglementare stabilește condițiile și procedura pe care le aplică pentru a desemna unul sau mai mulți furnizori de servicii poștale ca furnizori de serviciu universal, precum și condițiile speciale pe care trebuie să le respecte aceștia și drepturile de care beneficiază în furnizarea serviciului universal.”

7. După alineatul (3) al articolului 6 se introduce un nou alineat, alin.(4), cu

următorul cuprins:

„(4) Autoritatea de reglementare va informa Comisia Europeană cu privire la măsurile luate privind asigurarea dreptului de acces la serviciul universal și, în special, cu privire la furnizorul de serviciu universal desemnat.”

8. După alineatul (2) al articolului 7 se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:

„(3) Autoritatea de reglementare va informa Comisia Europeană și celelalte autorități naționale de reglementare din statele membre ale Uniunii Europene cu privire la situațiile de excepție determinate potrivit alin.(1) și (2).”

9. După alineatul (2) al articolului 9 se introduce un nou alineat, alin.(3), cu următorul cuprins:

„(3) Autoritatea de reglementare va informa Comisia Europeană cu privire la modalitățile de punere la dispoziția utilizatorilor a informațiilor prevăzute la alin.(1).”

10. La articolul 11, literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) dreptul de prioritate la închirierea spațiilor necesare în vederea desfășurării activității de transport al trimiterilor poștale, aflate în proprietatea societăților comerciale, societăților naționale, companiilor naționale și regiilor autonome cu obiect de activitate în domeniul transporturilor publice rutiere, feroviare, maritime, fluviale și aeriene;

b) dreptul de efectuare cu prioritate a transportului trimiterilor poștale de către societățile comerciale, societățile naționale, companiile naționale și regiile autonome cu obiect de activitate în domeniul transporturilor publice rutiere, feroviare, maritime, fluviale și aeriene, precum și dreptul de acces cu prioritate în mijloacele de transport aflate în proprietatea sau în administrarea acestora;”

11. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.12. – Dreptul de a presta unul sau mai multe servicii poștale incluse în sfera serviciului universal, având ca obiect trimiteri de corespondență interne sau internaționale, indiferent dacă livrarea acestora este accelerată ori nu, a căror greutate este mai mică de 50 g și al căror tarif este mai mic decât de 2,5 ori tariful public corespunzător unei trimiteri de corespondență din prima treaptă de greutate a celei mai rapide categorii standard poate fi rezervat, cel mult până la data de 31 decembrie 2008, de către autoritatea de reglementare furnizorului de serviciu universal, în măsura necesară îndeplinirii obligațiilor de asigurare a serviciilor din sfera serviciului universal care îi revin. Serviciile care fac obiectul unui asemenea drept rezervat de autoritatea de reglementare sunt denumite în continuare *servicii rezervate*.”

12. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.13. – Dreptul de a presta servicii poștale având ca obiect publicitatea prin poștă nu poate fi rezervat, indiferent de greutatea trimiterilor poștale care fac obiectul serviciilor sau tarifului aplicabil.”

13. Articolele 14 și 14¹ se abrogă.

14. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.15. – (1) Furnizarea serviciilor poștale se realizează în condițiile regimului de autorizare generală prevăzut de prezentul capitol.

(2) Regimul de autorizare generală este regimul juridic adoptat de autoritatea de reglementare, care stabilește drepturile și obligațiile furnizorilor de servicii poștale, permițând furnizarea de servicii poștale fără obținerea unei decizii explicite din partea autorității de reglementare, prin notificarea intenției de a presta activități de furnizare a serviciilor poștale.

(3) Regimul de autorizare generală stabilește obligații privind furnizarea serviciilor poștale, în scopul și în măsura necesare pentru garantarea respectării cerințelor esențiale.

(4) Regimul de autorizare generală poate stabili obligații specifice privind furnizarea serviciilor incluse în sfera serviciului universal, în scopul și în măsura necesare pentru asigurarea dreptului de acces la serviciul universal.

(5) Obligațiile prevăzute la alin.(4) pot privi, printre altele:

- a) furnizarea unor servicii din sfera serviciului universal;
- b) calitatea, disponibilitatea și modul de prestare a serviciilor furnizate;
- c) respectarea drepturilor rezervate furnizorilor de serviciu universal, în conformitate cu prevederile Capitolului IV;
- d) eventualele contribuții datorate de titular în temeiul unui mecanism de compensare a costurilor implicate de furnizarea serviciilor poștale din sfera serviciului universal.”

15. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.16. – (1) În scopul realizării unei evidențe oficiale a furnizorilor, orice persoană care intenționează să furnizeze servicii poștale transmite autorității de reglementare o notificare. Notificarea se va realiza în mod obligatoriu prin completarea formularului-tip stabilit și actualizat de autoritatea de reglementare.

(2) Autoritatea de reglementare stabilește condițiile și procedura de obținere, modificare, suspendare și retragere a dreptului de a furniza servicii poștale în condițiile regimului de autorizare generală, cu respectarea principiilor transparenței, nediscriminării, proporționalității și obiectivității.

(3) Persoana care a transmis notificarea cu respectarea dispozițiilor legale este autorizată să furnizeze serviciile poștale pe care le-a indicat în notificare, aplicându-i-se în mod corespunzător regimul de autorizare generală.

(4) La cerere sau din oficiu, autoritatea de reglementare va elibera în cel mult 7

zile persoanei care a transmis notificarea cu respectarea dispozițiilor legale un certificat-tip prin care se atestă dreptul de a furniza servicii poștale.”

16. Articolul 17 se abrogă.

17. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.18. – Persoanele cărora li s-a aplicat sancțiunea retragerii dreptului de a furniza servicii poștale pe baza regimului de autorizare generală nu pot beneficia de dreptul de a furniza servicii poștale pe o perioadă de 3 ani de la aplicarea sancțiunii.”

18. Articolul 19 se abrogă.

19. Alineatele (1) și (4)-(6) ale articolului 22 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Tarifele practicate de furnizorul de serviciu universal pentru serviciile din sfera serviciului universal pe care are obligația să le presteze trebuie să fie accesibile, transparente, nediscriminatorii și fundamentate în funcție de costuri.”

„(4) Furnizorul de serviciu universal poate aplica tarife speciale în cazul unui volum mare de trimiteri poștale. În această situație, el are obligația de a aplica principiile transparenței și nediscriminării atât cu privire la tarifele propriu-zise, cât și cu privire la condițiile asociate acestora.

(5) Stabilirea și practicarea tarifelor speciale prevăzute la alin.(4) trebuie să respecte următoarele condiții cumulative:

a) stabilirea tarifelor speciale va ține seama de costurile ce sunt evitate, datorită volumului mare de trimiteri poștale, față de situația în care serviciul, incluzând întreaga gamă de prestații aferente colectării, sortării, transportului și livrării, s-ar referi la o singură trimitere poștală;

b) tarifele speciale și condițiile asociate acestora se aplică în același mod atât în raport cu furnizori de servicii poștale diferiți, cât și în raport cu serviciile echivalente prestate de furnizorii de serviciu universal;

c) tarifele speciale sunt practicate în mod nediscriminatoriu față de toți utilizatorii care folosesc serviciile poștale în condiții similare;

d) tarifele speciale sunt făcute publice în condițiile stabilite de autoritatea de reglementare și pe cheltuiala furnizorului de serviciu universal.

(6) Autoritatea de reglementare poate stabili în sarcina furnizorului de serviciu universal obligația menținerii pe întreg teritoriul național a unui nivel uniform al tarifelor percepute pentru serviciile din sfera serviciului universal pe care este obligat să le presteze, fără a aduce atingere posibilității furnizorului de serviciu universal de a încheia acorduri tarifare individuale cu utilizatorii.”

20. La articolul 23 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Furnizorul de serviciu universal trebuie să respecte următoarele principii la încheierea acordurilor privind cheltuielile terminale pentru trimiterile poștale intracomunitare expediate de pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene către o adresă aflată pe teritoriul României.”

21. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.24. – (1) Furnizorul de serviciu universal are obligația de a ține contabilitate separată, în cadrul contabilității interne de gestiune, prin aplicarea, în mod unitar, a principiilor privind elaborarea sistemului de contabilitate separată și a cerințelor privind întocmirea de rapoarte financiare separate stabilite de către autoritatea de reglementare.

(2) În cadrul contabilității separate sunt evidențiate distinct cel puțin fiecare dintre serviciile rezervate, pe de o parte, și serviciile nerezervate, pe de altă parte, iar în cadrul

serviciilor nerezervate se urmăresc distinct serviciile incluse în sfera serviciului universal și cele neincluse în sfera serviciului universal.

(3) Respectarea de către furnizorul de serviciu universal a principiilor și cerințelor prevăzute la alin.(1) se verifică de un auditor independent. Furnizorul de serviciu universal are obligația de a publica anual o declarație privind respectarea acestor principii și cerințe, în condițiile stabilite de autoritatea de reglementare.

(4) Autoritatea de reglementare va transmite Comisiei Europene, la cerere, informații detaliate cu privire la sistemul utilizat de furnizorul de serviciu universal în procesul de implementare a obligației de a ține contabilitate separată.

(5) Autoritatea de reglementare va transmite altor autorități de reglementare din statele membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene, la cerere, informații contabile rezultate din aplicarea sistemului prevăzut la alin.(4), cu respectarea confidențialității acestora.

(6) În cazul în care autoritatea de reglementare decide că nu se justifică rezervarea unor servicii poștale furnizorului de serviciu universal, potrivit art.12, și nici stabilirea unui mecanism de compensare a costurilor ocazionate de furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal, potrivit art.11 lit.e), iar furnizorul de serviciu universal nu beneficiază de măsuri de natura ajutorului de stat sau cu efecte similare, autoritatea de reglementare poate decide să nu impună obligația de a ține evidența contabilă separată. Autoritatea de reglementare va informa Comisia Europeană cu privire la această măsură.”

22. După articolul 24 se introduce un nou articol, art.24¹, cu următorul cuprins:

„Art.24¹. – Situațiile financiare anuale ale furnizorului de serviciu universal se întocmesc, se auditează și se publică, în condițiile Legii contabilității nr.82/1991, republicată.”

23. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.25. – (1) Subvenționarea de către furnizorul de serviciu universal a serviciilor din sfera serviciului universal pe care este obligat să le presteze și care nu i-au fost rezervate, pe baza veniturilor obținute din furnizarea serviciilor rezervate, este permisă numai în cazul și în măsura în care această subvenționare este strict necesară pentru îndeplinirea anumitor obligații de furnizare a serviciilor nerezervate din sfera serviciului universal.

(2) Condițiile în care operează subvenționarea încrucișată prevăzută la alin.(1) se stabilesc de către autoritatea de reglementare și se comunică Comisiei Europene.”

24. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.30. – (1) Furnizorul de serviciu universal are obligația de a respecta standardele de calitate pentru serviciile din sfera serviciului universal pe care are obligația să le presteze.

(2) Furnizorul de serviciu universal are obligația de a asigura livrarea la destinație a 85% dintre trimerile poștale intracomunitare de corespondență din cea mai rapidă categorie standard în 3 zile lucrătoare de la data depunerii acestora la punctele de acces și a 97% dintre trimerile poștale intracomunitare de corespondență din cea mai rapidă categorie standard în 5 zile lucrătoare de la data depunerii acestora la punctele de acces.

(3) În cazuri excepționale, determinate de infrastructura rețelei poștale operate de furnizorul de serviciu universal sau de situații geografice speciale, autoritatea de reglementare poate stabili excepții de la standardele de calitate prevăzute la alin.(2), cu informarea în acest sens a Comisiei Europene.

(4) Standardele de calitate pentru serviciile poștale ce au ca obiect trimeri poștale interne se stabilesc de autoritatea de reglementare. Standardele de calitate privind normele de distribuire a trimerilor poștale interne se stabilesc astfel încât să se asigure respectarea standardelor de calitate pentru serviciile poștale ce au ca obiect trimeri

poștale intracomunitare, prevăzute la alin.(2), și se comunică de către autoritatea de reglementare Comisiei Europene.

(5) Respectarea standardelor de calitate de către furnizorul de serviciu universal va face anual obiectul evaluării de către un organism independent, în condițiile stabilite de autoritatea de reglementare. Raportul de evaluare se publică anual pe cheltuiala furnizorului de serviciu universal.

(6) Autoritatea de reglementare va lua toate măsurile necesare pentru asigurarea realizării evaluării respectării standardelor de calitate pentru serviciile poștale ce au ca obiect trimiteri poștale interne, verificarea acestora și publicarea raportului de evaluare.

(7) Evaluarea respectării standardelor de calitate pentru serviciile poștale ce au ca obiect trimiteri poștale intracomunitare și publicarea raportului de evaluare se realizează în condițiile stabilite de Comisia Europeană.

(8) Autoritatea de reglementare poate dispune, din oficiu sau la primirea unei plângeri sau sesizări, obligarea furnizorului de serviciu universal de a lua măsurile necesare în vederea asigurării respectării standardelor de calitate prevăzute la alin.(2).

(9) Standardele de calitate pentru serviciile poștale având ca obiect trimiteri poștale interne și trimiteri poștale intracomunitare se publică pe paginile de internet ale furnizorului de serviciu universal și autorității de reglementare.”

25. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.31. – (1) Furnizorii de servicii poștale au obligația să pună la dispoziția utilizatorilor condițiile generale privind furnizarea serviciilor poștale, care vor conține cel puțin următoarele:

- a) condițiile de acceptare a trimiterilor poștale;
- b) condițiile de calitate pe care urmează să le îndeplinească serviciile poștale prestate;
- c) răspunderea furnizorului de servicii poștale;
- d) un mecanism simplu, transparent și accesibil de soluționare a reclamațiilor

primite de la utilizatori, în special în ceea ce privește pierderea, furtul, distrugerea parțială ori totală sau deteriorarea trimiterilor poștale, precum și nerespectarea condițiilor de calitate a serviciilor.

(2) La momentul acceptării unei trimiteri poștale în rețeaua poștală, între furnizorul de servicii poștale și expeditor se consideră încheiat un contract individual, în condițiile generale prevăzute la alin.(1). Orice alte clauze pot fi stabilite prin acordul părților, cu respectarea prevederilor legale imperative.

(3) Mecanismul de soluționare a reclamațiilor prevăzut la alin.(1) lit.d) trebuie să prevadă:

a) proceduri pentru determinarea furnizorului de servicii poștale căruia îi revine răspunderea, în cazul în care sunt implicați doi sau mai mulți asemenea furnizori;

b) proceduri care să permită soluționarea echitabilă și promptă a reclamațiilor, precum și un sistem adecvat de rambursare sau compensare.

(4) Informațiile privind statistica reclamațiilor adresate furnizorului de serviciu universal, precum și modul în care acestea au fost soluționate se publică odată cu raportul de evaluare prevăzut la art.30 alin.(5).

(5) În cazul în care reclamația adresată furnizorului de servicii poștale nu a fost soluționată în mod satisfăcător, utilizatorul în cauză poate introduce o cerere de chemare în judecată la instanța competentă.”

26. Alineatul (1) al articolului 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Răspunderea față de utilizatori pentru serviciile poștale se stabilește potrivit contractelor încheiate cu utilizatorii, în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță și de celelalte dispoziții legale în vigoare.”

27. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.36. – Componenta și modul de administrare ale Conservatorului de timbre se stabilesc de Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației.”

28. Alineatele (3)–(7) ale articolului 40 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Înainte de a se adresa instanței, în condițiile art.31 alin.(5), utilizatorul care se consideră prejudiciat prin prestarea necorespunzătoare a serviciului de către furnizorul de servicii poștale va adresa o reclamație prealabilă acestuia. Reclamația prealabilă poate fi adresată de către expeditor sau de către destinatar.

(4) Termenul de introducere a reclamației prealabile adresate furnizorului de serviciu universal în legătură cu un serviciu din sfera serviciului universal pe care are obligația să îl presteze este de 6 luni și se calculează de la data depunerii trimiterii poștale la punctul de acces.

(5) Furnizorul de serviciu universal are obligația de a soluționa reclamația prealabilă în termen de 3 luni de la data introducerii acesteia.

(6) Furnizorul de serviciu universal are obligația de a păstra trimerile poștale care fac obiectul serviciilor din sfera serviciului universal timp de cel puțin 18 luni de la data depunerii trimiterii poștale la punctul de acces.

(7) Termenele prevăzute la alin.(4)–(6) se aplică și în cazul trimerilor poștale internaționale, dacă prin acordurile internaționale la care România este parte nu se prevede altfel.”

29. După alineatul (7) al articolului 40 se introduce un nou alineat, alin.(8), cu următorul cuprins:

„(8) În toate celelalte cazuri, termenul de introducere a reclamației prealabile, termenul de soluționare a acesteia și termenul de păstrare a trimerilor poștale se stabilesc prin contractul încheiat de furnizorul de servicii poștale cu utilizatorii.”

30. La articolul 43, alineatul (1), litera a) punctul 4 și alineatul (3) se abrogă.

31. Alineatul (7) al articolului 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) În cazul neefectuării prestațiilor care constituie caracteristici suplimentare ale serviciilor poștale, nominalizate de expeditor prin indicații speciale, se restituie numai tarifele încasate suplimentar față de tariful aplicabil pentru serviciul poștal standard.”

32. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.44. - Furnizorul de servicii poștale este exonerat de răspundere în următoarele situații:

- a) paguba s-a produs ca urmare a faptei expeditorului;
- b) trimiterea a fost primită fără obiecții de către destinatar, cu excepția reclamațiilor referitoare la pierderea, furtul sau distrugerea conținutului trimiterii poștale;
- c) paguba s-a produs ca urmare a unui caz de forță majoră sau a cazului fortuit; în acest caz expeditorul are dreptul la restituirea tarifelor achitate, cu excepția tarifului de asigurare.”

33. Articolul 46 se abrogă.

34. Articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.47. – Furnizorul de servicii poștale răspunde pentru trimiterile poștale internaționale în conformitate cu prevederile acordurilor internaționale la care România este parte. În situația în care nu există acorduri internaționale se aplică prevederile prezentului capitol.”

35. La articolul 49 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) să adopte reglementările și să ia măsurile necesare în vederea organizării aplicării prezentei ordonanțe;”

36. La articolul 58, punctele 15, 16, 17 și 20 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„15. prestarea sau oferirea către public a altor servicii poștale decât cele pentru care a fost obținut dreptul de a furniza servicii poștale în condițiile regimului de autorizare generală;

16. nerespectarea obligațiilor care incumbă furnizorilor de servicii poștale, stabilite prin regimul de autorizare generală, precum și prin reglementările adoptate în temeiul prezentei ordonanțe;

17. încălcarea obligațiilor prevăzute la art.22 alin.(1), (2), (4), (5) sau (6), art.23, art.24 sau art.25;”

„20. încălcarea obligațiilor prevăzute la art.28, art.29 alin.(1) sau (2), art.30, art.31, art.32 alin.(2), art.37 sau art.40 alin.(6);”

37. La articolul 58, după punctul 20 se introduc două noi puncte, pct.20¹ și 20², cu următorul cuprins:

„20¹. nerespectarea planurilor emisiunilor filatelice sau a condițiilor de emitere, tipărire, punere în circulație, retragere din circulație ori comercializare a timbrelor și efectelor poștale;

20². nerespectarea normelor referitoare la componența și modul de administrare a Conservatorului de timbre.”

38. Articolul 59 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.59. – (1) Contravențiile prevăzute la art.58 se sancționează astfel:

a) cele de la pct.1–8, cu amendă de la 50 lei la 500 lei;

b) cele de la pct.9–20², cu amendă de la 500 lei la 25.000 lei, iar pentru furnizorii de servicii poștale cu o cifră de afaceri de peste 500.000 lei, cu amendă în cuantum de

până la 5% din cifra de afaceri.

(2) Individualizarea sancțiunii în cazul săvârșirii uneia dintre contravențiile prevăzute la art.58 pct.9–20¹ se face ținându-se seama de gravitatea faptei și a consecințelor sale asupra concurenței.

(3) Cifra de afaceri este cea prevăzută în ultima situație financiară anuală întocmită de operatorul economic.

(4) În situațiile în care gravitatea faptei o justifică, autoritatea de reglementare poate decide retragerea dreptului de a furniza servicii poștale în condițiile regimului de autorizare generală.”

39. Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.61. – (1) Contravențiile prevăzute la art.58 pct.1–20¹ se constată de către personalul de control împuternicit în acest scop al autorității de reglementare, iar cele prevăzute la art.58 pct.1–8, și de către ofițerii și agenții din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Contravenția prevăzută la art.58 pct.20² se constată de către personalul de control împuternicit în acest scop al Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației.

(3) Sancțiunile pentru faptele prevăzute la art.58 pct.1–8 se aplică de către personalul de control împuternicit în acest scop al autorității de reglementare ori de către ofițerii sau agenții din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, după caz.

(4) Sancțiunile pentru faptele prevăzute la art.58 pct.9–20¹ se aplică, prin rezoluție scrisă, de către președintele autorității de reglementare.

(5) Sancțiunile pentru faptele prevăzute la art.58 pct.20² se aplică de către personalul de control împuternicit în acest scop al Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației.

(6) Sancțiunile prevăzute la art.60 se aplică de către președintele autorității de reglementare, iar decizia prin care sunt aplicate, neatacată în termenul legal, constituie

titlu executoriu, fără vreo altă formalitate.”

40. După articolul 69 se introduce mențiunea privind transpunerea normelor comunitare, cu următorul cuprins:

„Prezenta ordonanță transpune Directiva 97/67/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind regulile comune pentru dezvoltarea pieței interne a serviciilor poștale comunitare și îmbunătățirea calității serviciilor, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr.L 15 din 21 ianuarie 1998, modificată și completată prin Directiva 2002/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 iunie 2002 pentru modificarea Directivei 97/67/CE în ceea ce privește continuarea deschiderii concurenței în domeniul serviciilor poștale comunitare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 176 din 5 iulie 2002.”

41. În tot cuprinsul ordonanței, sintagma „rețea poștală publică” se înlocuiește cu sintagma „rețea poștală”.

Art.II. -- Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.88 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.527/2002, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) *rețea de comunicații electronice* – sistemele de transmisie și, acolo unde este cazul, echipamentele de comutare sau rutare și alte resurse care permit transportul semnalelor prin cablu, pe cale radio, prin mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, incluzând rețelele de comunicații prin satelit, rețelele terestre fixe, cu comutare de circuite și cu comutare de pachete, inclusiv internet, și mobile, rețelele

electrice, în măsura în care sunt utilizate pentru transmiterea de semnale, rețelele utilizate pentru difuzarea serviciilor de programe audiovizuale și rețelele de televiziune prin cablu, indiferent de tipul de informație transmisă;

b) *serviciu de comunicații electronice* – un serviciu, furnizat de regulă cu titlu oneros, care constă, în întregime sau în principal, în transportul semnalelor prin rețelele de comunicații electronice, incluzând serviciile de telecomunicații și serviciile de transmisie prin rețelele utilizate pentru difuzarea serviciilor de programe audiovizuale, dar fără a include serviciile prin care se furnizează conținutul informației transmise prin intermediul rețelor sau serviciilor de comunicații electronice sau se exercită controlul editorial asupra acestui conținut; de asemenea, nu se includ serviciile societății informaționale, definite prin art.1 pct.1 din Legea nr.365/2002 privind comerțul electronic, cu modificările și completările ulterioare, care nu constau, în întregime sau în principal, în transportul semnalelor prin rețelele de comunicații electronice;”

2. La articolul 2, litera i) se abrogă.

3. La articolul 2 se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins:

„(2) În cuprinsul prezentei ordonanțe sunt, de asemenea, aplicabile definițiile prevăzute la art.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanță-cadru*.”

4. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.3. – Încheierea acordurilor de acces și interconectare se realizează potrivit principiilor libertății contractuale și negocierii cu bună-credință a condițiilor tehnice și comerciale ale acestora, cu respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe.”

5. Alineatele (2) și (5) ale articolului 4 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Operatorii vor oferi acces și interconectare în conformitate cu obligațiile stabilite de autoritatea de reglementare potrivit dispozițiilor art.5 sau 8.”

„(5) Informațiile obținute înaintea, în timpul sau după finalizarea negocierilor unui acord de acces sau de interconectare trebuie utilizate numai în scopul în care au fost furnizate, iar confidențialitatea informațiilor transmise sau stocate va fi respectată în toate cazurile. Aceste informații nu pot fi divulgate către nici un terț, în special către alte departamente, filiale, sedii secundare sau parteneri ai operatorului sau ai furnizorului de servicii de comunicații electronice, care ar obține astfel un avantaj de ordin competitiv, cu excepția informațiilor solicitate de autoritatea de reglementare, potrivit dispozițiilor legale.”

6. Alineatele (2), (4) și (5) ale articolului 5 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Măsurile adoptate potrivit alin.(1) pot viza, în special, impunerea următoarelor obligații, fără a aduce atingere măsurilor ce ar putea fi luate în conformitate cu prevederile art.8 față de operatorii cu putere semnificativă pe piață:

a) obligații în sarcina operatorilor care controlează accesul la utilizatorii finali, inclusiv, acolo unde este cazul, obligația de a asigura interconectarea rețelelor acestora, dacă impunerea acestor obligații este necesară pentru asigurarea conectivității între utilizatorii finali;

b) obligația operatorilor de a furniza accesul la anumite elemente ale infrastructurii asociate, stabilite prin dispozițiile legale adoptate potrivit art.6, în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, dacă impunerea acestei obligații este necesară pentru a asigura accesul utilizatorilor finali la serviciile de difuzare în format digital a programelor de radio sau de televiziune.”

„(4) Obligațiile și condițiile impuse potrivit prevederilor alin.(1)-(3) trebuie să fie obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii, iar impunerea lor trebuie să se realizeze în urma parcurgerii procedurilor prevăzute la art.34¹ și art.50 din Ordonanța-cadru.

(5) Autoritatea de reglementare are dreptul să stabilească, din proprie inițiativă, acolo unde este justificat, sau, în cazul în care în urma negocierilor nu se poate ajunge la încheierea unui acord, la cererea oricăreia dintre părțile implicate, condițiile în care se realizează accesul sau interconectarea, în vederea atingerii obiectivelor prevăzute la art.45 din Ordonanța-cadru, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe și cu respectarea procedurilor corespunzătoare prevăzute la art.34¹, art.36 și art.50 din Ordonanța-cadru.”

7. După alineatul (5) al articolului 5 se introduce un nou alineat, alin.(6), cu următorul cuprins:

„(6) În luarea unei decizii în conformitate cu prezentul articol, autoritatea de reglementare va avea în vedere asigurarea unor condiții de acces și interconectare echivalente în situații echivalente, precum și imposibilitatea condiționării încheierii acordului de acces sau de interconectare de acceptarea unor clauze care nu au legătură cu acesta.”

8. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.8. – (1) Dacă în urma unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile Capitolului V din Ordonanța-cadru, un operator este desemnat ca având putere semnificativă pe o piață relevantă, autoritatea de reglementare va impune acestuia, în mod corespunzător, una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute la art.9–13.

(2) În măsura în care legea nu dispune altfel și fără a se aduce atingere prevederilor art.5, dispozițiilor legale adoptate potrivit art.6, prevederilor art.17 alin.(2) lit.h), art.25 sau art.35 din Ordonanța-cadru, ale art.25, 26 sau 28 din Legea nr.304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, prevederilor relevante ale Legii nr.506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu completările ulterioare, sau obligațiilor rezultate din acordurile internaționale la care România este parte, autoritatea de reglementare poate impune obligațiile prevăzute la art.9–13 numai operatorilor care au fost desemnați ca având putere semnificativă pe piață potrivit alin.(1).

(3) În cazuri excepționale, dacă autoritatea de reglementare intenționează să impună în sarcina unui operator desemnat ca având putere semnificativă pe piață potrivit alin.(1) alte obligații în legătură cu accesul și interconectarea decât cele prevăzute la art.9–13, va transmite Comisiei Europene o solicitare în acest sens. Comisia Europeană va lua o decizie de autorizare sau de respingere a măsurii propuse, care se publică pe pagina de internet a autorității de reglementare.

(4) Obligațiile impuse în conformitate cu prevederile alin.(1) și (3) trebuie să se bazeze pe natura problemei identificate, să fie proporționale și justificate având în vedere obiectivele autorității de reglementare prevăzute la art.45 din Ordonanța-cadru, iar impunerea acestora trebuie să se realizeze în urma parcurgerii procedurilor prevăzute la art.34¹ și art.50 din Ordonanța-cadru.

(5) Măsurile prin care se impun, se modifică sau se retrag obligații în legătură cu accesul sau interconectarea în conformitate cu acordurile internaționale la care România este parte se notifică Comisiei Europene, în conformitate cu procedura prevăzută la art.34¹ din Ordonanța-cadru.”

9. Alineatul (4) al articolului 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Autoritatea de reglementare poate impune modificări ale ofertei de referință pentru a asigura implementarea corespunzătoare a obligațiilor impuse în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe.”

10. După alineatul (5) al articolului 9 se introduce un nou alineat, alin.(6), cu următorul cuprins:

„(6) În cazul în care unui operator i s-au impus obligații potrivit art.12, în legătură cu furnizarea accesului necondiționat la bucla locală, autoritatea de reglementare va impune acestuia obligația de a publica o ofertă de referință care va conține cel puțin elementele prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță.”

11. La articolul 10, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) aplică condiții echivalente în circumstanțe echivalente altor persoane care furnizează servicii echivalente;”

12. Alineatul (2) al articolului 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Autoritatea de reglementare poate, în special, să impună unui operator integrat pe verticală să urmărească distinct în evidența corespunzătoare tarifele la vânzarea de gros și tarifele de transfer intern, pentru a asigura, între altele, îndeplinirea obligației de nediscriminare impuse în conformitate cu prevederile art.10 sau pentru a împiedica subvenționarea încrucișată. Autoritatea de reglementare poate stabili formatul și metodologia contabilă ce trebuie utilizate în vederea respectării acestei obligații.”

13. Alineatul (1) al articolului 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Dacă o analiză de piață realizată în condițiile legii indică absența concurenței efective, care presupune că operatorul în cauză este capabil să mențină tarifele la un nivel excesiv de înalt sau că diferența dintre tarifele pentru serviciile cu amănuntul și

tarifele de gros percepute furnizorilor care oferă servicii cu amănuntul similare este de așa natură încât produce efecte anticoncurențiale, în detrimentul utilizatorilor finali, atunci autoritatea de reglementare poate, în conformitate cu prevederile art.8, să impună obligații referitoare la recuperarea costurilor și controlul tarifelor, inclusiv obligații de fundamentare a tarifelor în funcție de costuri și obligații privind evidența contabilă, pentru furnizarea anumitor forme de acces sau de interconectare. La impunerea obligațiilor autoritatea de reglementare va lua în considerare investiția făcută de operatorul în cauză și va permite existența unei rate rezonabile de recuperare a capitalului investit, ținând seama de riscurile asociate acestei investiții”

14. Articolul 14 se abrogă.

15. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.15. – Autoritatea de reglementare va notifica Comisiei Europene operatorii desemnați ca având putere semnificativă pe piață și obligațiile impuse acestora, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe, precum și, în cel mai scurt timp, orice modificare în ceea ce privește obligațiile sau operatorii cărora li se aplică aceste obligații.”

16. La articolul 18 alineatul (1), litera l) și alineatul (1¹) se abrogă.

17. Alineatul (2) al articolului 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contravențiile prevăzute la alin.(1) se sancționează astfel:

a) cu amendă de la 500 lei la 5.000 lei, pentru faptele prevăzute la lit.a) și b);

b) cu amendă de la 5.000 lei la 100.000 lei, iar pentru furnizorii sau operatorii cu o cifră de afaceri de peste 2.000.000 lei, cu amendă în sumă de până la 5% din cifra de afaceri, pentru faptele prevăzute la lit.c)–k).”

18. Alineatul (3) al articolului 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Sancțiunile pentru faptele prevăzute la art.18 alin.(1) lit.c)-k) și amenzile administrative prevăzute la art.19 se aplică prin decizie a președintelui autorității de reglementare.”

19. După alineatul (6) al articolului 20 se introduce un nou alineat, alin.(7), cu următorul cuprins:

„(7) Regimul sancționator instituit prin prezentul capitol se completează în mod corespunzător cu prevederile art.59 și art.59¹ din Ordonanța-cadru.”

20. După articolul 23 se introduce mențiunea privind transpunerea normelor comunitare, cu următorul cuprins:

„Prezenta ordonanță transpune Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 108 din 24 aprilie 2002.”

21. Litera C din anexă se modifică și va avea următorul cuprins:

„C. Sisteme informaționale

Condiții de acces la anumite sisteme ale operatorului: sisteme de asistență operațională, sisteme informaționale sau baze de date pentru pregătirea comenzilor, aprovizionare, comandă, întreținere, solicitări de reparații și facturare.”

Art.III. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.457 din 27 iunie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) *perturbație prejudiciabilă* – o perturbație care periclitează funcționarea unui serviciu de radionavigație sau a altor servicii de radiocomunicații destinate siguranței vieții sau care, în orice mod, afectează grav, obstrucționează ori întrerupe repetat un serviciu de radiocomunicații, care operează în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare;”

2. La articolul 2 alineatului (1), după litera e) se introduce o nouă literă, lit.f), cu următorul cuprins:

„f) *piață transnațională* – piață identificată de Comisia Europeană, care acoperă teritoriul Comunității Europene sau o parte substanțială a acestuia.”

3. Alineatul (2) al articolului 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cuprinsul prezentei ordonanțe de urgență sunt, de asemenea, aplicabile definițiile prevăzute la art.2 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.527/2002, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța privind accesul*, la art.2 din Ordonanța Guvernului nr.31/2002 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.642/2002, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța privind serviciile poștale*, și la art.2 alin.(1) din Legea nr.304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, denumită în continuare *Legea serviciului universal*.”

4. După articolul 3 se introduce un nou articol, art.3¹, cu următorul cuprins:

„Art.3¹. – Prin hotărâre a Guvernului se pot stabili măsuri specifice privind implementarea anumitor tehnologii de comunicații electronice.”

5. Alineatele (2), (4) și (6) ale articolului 4 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În scopul realizării unei evidențe oficiale a furnizorilor, orice persoană care intenționează să furnizeze rețele sau servicii de comunicații electronice transmite ANRC o notificare, în forma prevăzută la alin.(3).”

„(4) Persoana care a realizat notificarea în condițiile prevăzute la alin.(2) și (3) este autorizată să furnizeze tipurile de rețele și de servicii pe care le-a indicat în notificare, având drepturile și obligațiile corespunzătoare prevăzute în autorizația generală.”

„(6) Persoanelor cărora li s-a retras dreptul de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice li se retrage licența de utilizare a frecvențelor radioelectrice și licența de utilizare a resurselor de numerotație, acolo unde este cazul, și nu mai pot beneficia de autorizația generală pe o perioadă de 3 ani de la retragerea dreptului.”

6. După articolul 13 se introduce un nou articol, articolul 13¹, cu următorul cuprins:

„Art.13¹. – (1) Personalul de operare al stațiilor din componența rețelelor de comunicații electronice care utilizează spectrul de frecvențe radioelectrice trebuie să posede nivelul de cunoștințe necesar operării respectivelor stații.

(2) IGCTI asigură certificarea personalului prevăzut la alin.(1) în termenii și condițiile stabilite prin regulament aprobat prin decizie a președintelui IGCTI.”

7. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.32. – (1) ANRC identifică, ținând seama în cel mai înalt grad de recomandarea Comisiei Europene privind piețele de produse și de servicii din sectorul comunicațiilor electronice ale căror caracteristici pot justifica impunerea unor obligații specifice în sarcina furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață prevăzută la art.15 alin.(1) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind cadrul comun de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, denumită în continuare *Directiva cadru*, și de instrucțiunile Comisiei Europene pentru efectuarea analizelor de piață și determinarea puterii semnificative pe piață, prevăzute la art.15 alin.(2) din Directiva cadru, piețele relevante din sectorul comunicațiilor electronice corespunzătoare circumstanțelor naționale, în special piețele geografice relevante de pe teritoriul național.

(2) ANRC poate identifica piețe relevante din sectorul comunicațiilor electronice diferite de cele cuprinse în recomandarea prevăzută la alin.(1), dar numai în urma parcurgerii procedurilor prevăzute la art.34¹ și art.50.

(3) Pe piețele relevante identificate în conformitate cu prevederile alin.(1) sau (2), ANRC, în conformitate cu instrucțiunile prevăzute la alin.(1), efectuează periodic analize de piață, în scopul determinării situației concurențiale pe aceste piețe și al impunerii, menținerii, modificării ori retragerii obligațiilor specifice prevăzute în cuprinsul Capitolului II din Ordonanța privind accesul sau al Capitolului III din Legea serviciului universal.

(4) Identificarea piețelor relevante din sectorul comunicațiilor electronice și realizarea analizelor de piață pe piețele identificate se realizează cu respectarea principiilor instituite prin Legea concurenței nr.21/1996, republicată, cu modificările ulterioare, și prin regulamentele emise în aplicarea acesteia. Acolo unde este cazul, ANRC va solicita colaborarea Consiliului Concurenței.”

8. Alineatul (4) al articolului 33 se abrogă.

9. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.34. – (1) Dacă în urma unei analize de piață ANRC stabilește că pe o piață relevantă din sectorul comunicațiilor electronice există concurență efectivă, nu va impune niciuna dintre obligațiile specifice prevăzute la art.32 alin.(3) sau le va retrage în cazul în care acestea există. Decizia președintelui ANRC prin care se retrag obligații impuse unui furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice va stabili un termen corespunzător de la care încetează obligațiile respective, pentru a permite persoanelor care sunt afectate prin luarea acestei măsuri să se adapteze la noile condiții.

(2) Dacă în urma unei analize de piață ANRC stabilește că pe o piață relevantă din sectorul comunicațiilor electronice nu există concurență efectivă, va identifica furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice care au, potrivit art.33, putere semnificativă pe piață și va impune acestora, în mod corespunzător, una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute la art.32 alin.(3) sau va menține ori va modifica aceste obligații, acolo unde acestea există deja.

(3) În cazul în care o piață transnațională identificată de Comisia Europeană, în conformitate cu art.15 alin.(4) din Directiva cadru, acoperă parțial sau total teritoriul României, ANRC, împreună cu celelalte autorități naționale de reglementare implicate, va realiza analizele de piață, va identifica furnizorii cu putere semnificativă pe piață și va decide în mod concertat cu aceste autorități asupra impunerii, menținerii, modificării sau retragerii obligațiilor specifice prevăzute la art.32 alin.(3) .

(4) Măsurile prevăzute la alin.(1)–(3) pot fi luate numai în urma parcurgerii procedurilor prevăzute la art.34¹ și art.50.”

10. După articolul 34 se introduce un nou articol, art.34¹, cu următorul cuprins:

„Art.34¹. – (1) Suplimentar față de parcurgerea procedurii prevăzute la art.50, dacă ANRC intenționează să ia o măsură dintre cele prevăzute la art.32 sau art.34 din prezenta ordonanță de urgență, la art.5 sau art.8 din Ordonanța privind accesul sau la art.15–18 din Legea serviciului universal, care ar afecta comerțul între statele membre ale Uniunii Europene, va notifica, în același timp, Comisiei Europene și autorităților naționale de reglementare din celelalte state membre ale Uniunii Europene, proiectul acestei măsuri, împreună cu motivele care stau la baza adoptării acesteia. Dispozițiile art.52 alin.(6) se aplică în mod corespunzător.

(2) Comisia Europeană și celelalte autorități naționale de reglementare vor putea transmite comentarii și observații cu privire la măsura propusă de ANRC în termen de o lună de la data notificării sau în cadrul perioadei de consultare publică prevăzută la art.50, dacă această perioadă este mai lungă. Termenul de o lună nu poate fi prelungit.

(3) În cazul în care măsura prevăzută la alin.(1) are ca obiect identificarea unei piețe relevante diferite de cele identificate în recomandarea Comisiei Europene prevăzută la art.15 alin.(1) din Directiva cadru sau determinarea situației concurențiale pe o piață relevantă, în sensul existenței sau nu a unor furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață, și această măsură ar afecta comerțul între statele membre ale Uniunii Europene, iar comentariile și observațiile Comisiei Europene transmise ANRC potrivit alin.(2) indică faptul că această măsură ar crea o barieră pentru piața unică sau existența unor rezerve serioase în ceea ce privește compatibilitatea acestei măsuri cu dreptul comunitar și în special cu obiectivele prevăzute la art.45, ANRC nu va putea adopta măsura propusă pentru o perioadă de 2 luni.

(4) În perioada prevăzută la alin.(3), Comisia Europeană poate adopta o decizie prin care să solicite ANRC retragerea măsurii propuse. Decizia va fi însoțită de o analiză detaliată și obiectivă a motivelor pentru care Comisia Europeană consideră că măsura

propusă nu ar trebui adoptată, precum și de propuneri concrete de modificare a măsurii propuse.

(5) Cu excepția situației prevăzute la alin.(4), ANRC poate adopta măsura propusă, având în vedere comentariile și observațiile primite din partea Comisiei Europene și autorităților naționale de reglementare. Măsura adoptată va fi comunicată de către ANRC Comisiei Europene.

(6) În cazul prevăzut la alin.(4), ANRC va putea adopta măsura propusă numai cu respectarea procedurilor prevăzute la alin.(1) și (2) și la art.50, avându-se în vedere propunerile de modificare transmise de Comisia Europeană.

(7) În situații excepționale, prin derogare de la prevederile alin.(1)–(6), atunci când este necesară intervenția urgentă, în vederea protejării concurenței și a intereselor utilizatorilor finali, ANRC poate lua măsuri temporare, cu respectarea principiului proporționalității, comunicând în cel mai scurt timp aceste măsuri, împreună cu motivele care au stat la baza adoptării acestora, Comisiei Europene și autorităților naționale de reglementare din celelalte state membre ale Uniunii Europene.

(8) Prelungirea aplicării măsurilor prevăzute la alin.(7) sau aplicarea definitivă a acestora nu poate fi realizată decât în urma parcurgerii procedurii prevăzute la alin.(1)–(6).”

11. Alineatele (1) și (3) ale articolului 36 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice în legătură cu obligațiile impuse acestora prin dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice sau de către ANRC în conformitate cu aceste dispoziții, partea interesată poate sesiza ANRC în vederea soluționării litigiului sau poate introduce o cerere de chemare în judecată la instanța competentă. ANRC soluționează litigiul în termen de 4

luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.”

„(3) În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice care provin din România și dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene, partea interesată se poate adresa oricăreia dintre autoritățile naționale de reglementare competente, în vederea soluționării litigiului. Dacă ANRC este sesizată litigiul va fi soluționat cu luarea în considerare a punctelor de vedere exprimate de celelalte autorități naționale de reglementare.”

12. La articolul 44, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) de organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor finali.”

13. La articolul 44 se introduce un nou alineat, alin.(2), cu următorul cuprins:

„(2) În îndeplinirea rolului și atribuțiilor sale legale, ANRC va colabora cu Consiliul Concurenței, inclusiv prin furnizarea reciprocă de informații necesare aplicării atât a prevederilor legislației concurenței, cât și a prevederilor legislației din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale.”

14. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.45. – (1) În îndeplinirea atribuțiilor sale, ANRC va urmări atingerea obiectivelor prevăzute la alin.(2) – (4), luând în acest sens măsuri rezonabile, cu respectarea principiului proporționalității.

(2) ANRC promovează concurența în sectorul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale, acționând în special în următoarele direcții:

a) luarea tuturor măsurilor necesare pentru ca utilizatorii, inclusiv cei cu handicap sau cu nevoi sociale speciale, să obțină un maxim de beneficii în condițiile unei piețe concurențiale, în ceea ce privește diversitatea ofertei, tarifele și calitatea serviciilor;

b) prevenirea acțiunilor ce au ca obiect sau pot avea ca efect distorsionarea sau restrângerea concurenței în sectorul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale;

c) încurajarea investițiilor eficiente în infrastructură și promovarea inovației;

d) încurajarea utilizării eficiente și asigurarea administrării eficiente a resurselor de numerotație.

(3) ANRC contribuie la dezvoltarea pieței interne a Comunității Europene, în special prin:

a) înlăturarea barierelor în calea furnizării la nivel european a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, a infrastructurii asociate și a serviciilor poștale;

b) încurajarea stabilirii și dezvoltării de rețele transeuropene, a interoperabilității serviciilor paneuropene și a conectivității între utilizatorii finali;

c) respectarea principiului nediscriminării în ceea ce privește tratamentul aplicat furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice sau furnizorilor de servicii poștale aflați în situații similare;

d) cooperarea într-o manieră transparentă cu autoritățile naționale de reglementare cu atribuții similare din străinătate, precum și cu Comisia Europeană, în vederea dezvoltării unei practici de reglementare coerente și a aplicării concertate a legislației naționale armonizate cu normele adoptate la nivelul Uniunii Europene.

(4) ANRC promovează interesele utilizatorilor finali din Uniunea Europeană, în special prin:

a) asigurarea condițiilor de exercitare a dreptului de acces la serviciul universal, astfel cum acesta este prevăzut de Legea serviciului universal și de Ordonanța privind serviciile poștale;

b) asigurarea unui nivel înalt de protecție a utilizatorilor finali în relațiile acestora cu furnizorii;

c) implicarea în asigurarea unui nivel înalt de protecție a drepturilor persoanelor, în special a dreptului la viață privată, cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal;

d) promovarea furnizării de informații clare, în special în ceea ce privește transparența tarifelor și a condițiilor de utilizare a serviciilor de comunicații electronice destinate publicului;

e) promovarea intereselor specifice ale utilizatorilor cu handicap și ale celor cu nevoi sociale speciale;

f) asigurarea protejării integrității și securității rețelelor publice de comunicații electronice.

(5) În activitatea sa ANRC are în vedere respectarea principiului neutralității tehnologice, prin prisma fenomenului convergenței tehnologiilor, și contribuie, în limitele competențelor sale, la asigurarea implementării politicilor care urmăresc promovarea diversității culturale și lingvistice, precum și a pluralismului media.”

15. La articolul 46 alineatul (1), punctele 8, 11, 14 și 22 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„8. identificarea piețelor relevante din sectorul comunicațiilor electronice;”

„11. impunerea în sarcina furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață a obligațiilor prevăzute la art.9–13 din Ordonanța privind accesul sau la art.15–18 din Legea serviciului universal;”

„14. atribuțiile stabilite prin Legea nr.506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu completările ulterioare;”

„22. inițierea, în colaborare cu ministerul de specialitate, de proiecte de acte normative în vederea perfecționării cadrului legislativ în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale;”

16. După articolul 46 se introduc două noi articole, art.46¹ și 46², cu următorul cuprins:

„Art.46¹. – (1) ANRC va încuraja utilizarea standardelor sau specificațiilor tehnice pentru furnizarea serviciilor, interfețelor tehnice și funcțiilor rețelelor, publicate în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, în măsura strict necesară asigurării interoperabilității serviciilor și îmbunătățirii posibilităților de alegere pentru utilizatori, cu excepția cazului în care utilizarea unor standarde sau specificații a fost declarată obligatorie de Comisia Europeană.

(2) Până la publicarea standardelor și specificațiilor prevăzute la alin.(1), ANRC va încuraja implementarea standardelor și specificațiilor adoptate de organizațiile europene de standardizare sau, în lipsa acestora, a standardelor și recomandărilor adoptate de Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor, de Organizația Internațională de Standardizare sau de Comisia Electrotehnică Internațională.

(3) Prezentul articol nu se aplică în cazul cerințelor esențiale, specificațiilor interfețelor și standardelor armonizate prevăzute în Hotărârea Guvernului nr.88/2003 privind echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea mutuală a conformității acestora, cu modificările și completările ulterioare.

Art.46². – (1) În cazul în care Comisia Europeană adoptă recomandări în vederea asigurării aplicării armonizate a normelor comunitare în domeniul comunicațiilor electronice, ANRC va ține seama în cel mai înalt grad de aceste recomandări în exercitarea atribuțiilor sale.

(2) Dacă ANRC optează să nu aplice o recomandare, va transmite o informare motivată Comisiei Europene.”

17. La Capitolul VIII¹ – „Tariful de monitorizare”, art. 48¹ – 48⁵ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art.48¹. – (1) Orice persoană care are calitatea de furnizor de rețele publice de comunicații electronice, furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau furnizor de servicii poștale are obligația de a plăti către ANRC un tarif de monitorizare anual în condițiile prevăzute de prezentul capitol, din momentul dobândirii calității de furnizor și până la încetarea acestei calități.

(2) Persoanele prevăzute la alin.(1) care au avut calitatea de furnizor pe parcursul unui întreg an calendaristic sunt obligate la plata către ANRC a unui tarif de monitorizare anual pentru anul următor, calculat ca un procent din cifra de afaceri a fiecărui furnizor din anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare.

(3) Pentru persoanele prevăzute la alin.(1) care nu au avut calitatea de furnizor pe parcursul unui an calendaristic întreg, tariful de monitorizare se calculează ca un procent din cifra de afaceri înregistrată în lunile anului anterior celui pentru care se datorează tariful în care acestea au avut calitatea de furnizor.

(4) Procentul prevăzut la alin.(2) și (3) se determină anual, fără a depăși 0,5%, ca raport între:

a) cheltuielile prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli aprobat potrivit art.42, din care se scad veniturile din alte surse, și

b) cifra de afaceri cumulată a persoanelor prevăzute la alin.(2) și (3).

(5) Cifra de afaceri a persoanelor prevăzute la alin.(2) este cea prevăzută în situațiile financiare anuale întocmite pentru anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare.

(6) Cifra de afaceri a persoanelor prevăzute la alin.(3) se determină prin cumularea veniturilor realizate în lunile din anul anterior celui pentru care se datorează

tariful de monitorizare în care acestea au avut calitatea de furnizor, luându-se în considerare inclusiv luna în care au dobândit această calitate și exclusiv luna în care aceasta a încetat.

(7) Pentru persoanele fizice sau asociațiile familiale autorizate în condițiile legii să desfășoare activități economice în mod independent, cifrei de afaceri îi corespunde totalitatea veniturilor brute realizate în anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare, respectiv totalitatea veniturilor brute realizate în lunile din anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare în care au avut calitatea de furnizor.

(8) Prin derogare de la prevederile alin.(1), anual, se poate stabili prin decizie a președintelui ANRC, cu respectarea principiilor obiectivității, transparenței și proporționalității, în scopul minimizării costurilor de administrare, ca în sarcina furnizorilor care înregistrează o cifră de afaceri sub un anumit plafon să nu fie stabilită obligația de plată a tarifului de monitorizare.

Art.48². – (1) Cuantumul tarifului de monitorizare anual datorat de fiecare furnizor se stabilește prin aplicarea procentului prevăzut la art.48¹ alin.(4) la cifra de afaceri prevăzută la art.48¹ alin.(5) și (6), după caz.

(2) Cuantumul tarifului de monitorizare prevăzut la alin.(1) se stabilește la data determinării cifrei de afaceri cumulate prevăzută la art.48¹ alin.(4) lit.b), dar nu mai târziu de data de 15 septembrie a anului respectiv, prin decizie a președintelui ANRC, care se comunică fiecărui furnizor.

(3) Tariful de monitorizare și tariful de utilizare a resurselor de numerotație se administrează de ANRC, fiind aplicabile în mod corespunzător dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția cazului în care prin lege specială se dispune altfel.

Art.48³. – (1) La încetarea calității de furnizor, indiferent de forma acesteia, orice furnizor are obligația de a achita un tarif de monitorizare stabilit astfel:

a) în cazul în care încetarea calității de furnizor are loc înainte de determinarea tarifului de monitorizare anual, potrivit art.48² alin.(2), furnizorul datorează un tarif de monitorizare ce reprezintă produsul dintre procentul stabilit de ANRC în condițiile art.48¹ alin.(4) pentru anul anterior și cifra de afaceri realizată în anul anterior sau în lunile din anul anterior în care acesta a avut calitatea de furnizor cumulată cu cifra de afaceri realizată în lunile în care a avut această calitate din anul în cursul căruia are loc încetarea;

b) în cazul în care încetarea calității de furnizor are loc după determinarea tarifului de monitorizare anual, potrivit art.48² alin.(2), pe lângă acest tarif, furnizorul datorează și un tarif suplimentar, calculat ca produs între procentul stabilit de ANRC în condițiile art.48¹ alin.(4) pentru anul în curs și cifra de afaceri realizată în lunile în care a avut această calitate din anul în cursul căruia are loc încetarea.

(2) Persoanele care datorează tariful de monitorizare prevăzut la alin.(1) au obligația de a transmite ANRC, odată cu încetarea calității de furnizor, o situație privind cifra de afaceri realizată în anul anterior sau în lunile din anul anterior în care a avut calitatea de furnizor cumulată cu cifra de afaceri realizată în lunile în care a avut această calitate din anul în cursul căruia are loc încetarea sau, respectiv, privind cifra de afaceri realizată în lunile în care a avut această calitate din anul în cursul căruia are loc încetarea, în condițiile stabilite de ANRC.

(3) În cazul în care persoanele prevăzute la alin.(1) nu comunică ANRC odată cu încetarea calității de furnizor documentele prevăzute la alin.(2), până la data transmiterii acestora, ANRC va stabili în sarcina acestor persoane obligația de plată a tarifului de monitorizare anual, ca și cum nu ar fi încetat calitatea de furnizor.

(4) Tariful de monitorizare datorat potrivit prevederilor alin.(1) lit.a) se stabilește prin decizie a președintelui ANRC, în termen de 7 zile de la data primirii documentelor prevăzute la alin.(2), iar diferența dintre acesta și plățile anticipate stabilite în condițiile

art.48⁴ alin.(1) se achită în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei sau, după caz, se restituie în condițiile Codului de procedură fiscală.

(5) Tariful de monitorizare datorat potrivit prevederilor alin.(1) lit.b) se stabilește prin decizie a președintelui ANRC, în termen de 7 zile de la data primirii documentelor prevăzute la alin.(2), și se achită în termen de 30 zile de la comunicarea deciziei.

(6) Persoanele care au dobândit calitatea de furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice ori furnizor de servicii poștale în același an în care încetează această calitate datorează un tarif de monitorizare ce reprezintă produsul dintre procentul prevăzut la alin.(1) lit.a) sau, după caz, la alin.(1) lit.b) și cifra de afaceri realizată în lunile în care a avut această calitate.

(7) Persoanelor prevăzute la alin.(6) li se aplică în mod corespunzător prevederile alin.(2)–(5).

Art.48⁴. – (1) Persoanele prevăzute la art.48¹ alin.(1) au obligația de a efectua în contul tarifului de monitorizare anual plăți anticipate după cum urmează:

a) până la data de 15 martie a anului, 30% din tariful de monitorizare datorat pentru anul precedent;

b) până la data de 15 iunie a anului, 30% din tariful de monitorizare datorat pentru anul precedent.

(2) Quantumul plăților anticipate prevăzute la alin.(1) se stabilește până la data de 15 februarie prin decizie a președintelui ANRC.

(3) Tariful de monitorizare datorat pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate, este tariful de monitorizare stabilit prin decizie a președintelui ANRC, fără a lua în calcul plățile anticipate efectuate în acel an.

(4) Diferența dintre tariful de monitorizare anual stabilit prin decizie a președintelui ANRC și plățile anticipate stabilite în condițiile alin.(1) se achită în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei președintelui ANRC prevăzute la art.48² alin.(2) sau, după caz, se restituie în condițiile Codului de procedură fiscală.

Art.48⁵. – (1) Persoanele prevăzute la art.48¹ și art.48³ alin.(1) și (6) pot solicita, în vederea determinării tarifului, luarea în considerare a veniturilor rezultate din furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori din furnizarea de servicii poștale, în locul cifrei de afaceri, prevederile art.48¹–48⁴ aplicându-se în mod corespunzător.

(2) În vederea aplicării prevederilor alin.(1), furnizorii sunt obligați să țină contabilitatea în mod distinct în ceea ce privește veniturile obținute din activitățile de furnizare de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori, după caz, de furnizare de servicii poștale. Certificarea acestor venituri se va realiza de un auditor independent autorizat potrivit legii, în condițiile stabilite de ANRC.”

18. La Capitolul VIII¹, după articolul 48⁵, se introduc două noi articole, art. 48⁶ și 48⁷, cu următorul cuprins:

„Art.48⁶. – (1) Persoanele juridice care au calitatea de comerciant prevăzute la art.48¹ alin.(2) și (3) au obligația de a transmite ANRC situațiile financiare anuale, conținând cifrele de afaceri înscrise în contul de profit și pierdere, necesare pentru determinarea tarifului de monitorizare, în termen de 5 zile de la expirarea termenului legal de depunere a acestora la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Persoanele fizice și asociațiile familiale care datorează tariful de monitorizare prevăzut la art.48¹ au obligația de a transmite ANRC declarațiile financiare anuale privind veniturile brute realizate, necesare pentru determinarea tarifului de monitorizare, în termen de 5 zile de la expirarea termenului legal de depunere a acestora la unitățile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice.

(3) Pentru alte categorii de persoane decât cele prevăzute la alin.(1) și (2) care au calitatea de furnizor, documentele necesare în vederea stabilirii tarifului de monitorizare și termenele de transmitere a acestora către ANRC se stabilesc prin decizie a președintelui ANRC.

(4) Persoanele prevăzute la art.48¹ alin.(3) au obligația de a transmite ANRC, în termenul prevăzut la alin.(2), situația privind cifra de afaceri realizată în lunile din anul anterior în care acestea au avut calitatea de furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice sau de furnizor de servicii poștale.

(5) Netransmiterea în termenele și în condițiile prevăzute de dispozițiile legale a documentelor necesare în vederea determinării tarifului de monitorizare are ca efect determinarea acestuia în funcție de cifra de afaceri prevăzută la art.48¹ alin.(5).

Art.48⁷. – Procedura de aplicare a prevederilor art.48¹–48⁶ se stabilește prin decizie a președintelui ANRC.”

19. La articolul 49 alineatul (1), după litera h) se introduc patru noi litere, lit.h¹)-h⁴), cu următorul cuprins:

„h¹) obligațiile impuse de ANRC în conformitate cu Ordonanța privind accesul;

h²) procedura de autorizare generală și procedura de solicitare și emitere a licențelor de utilizare a resurselor de numerotație;

h³) drepturile și obligațiile furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice, autorizați în condițiile art.4;

h⁴) drepturile și obligațiile titularilor de licențe de utilizare a resurselor de numerotație;”

20. După articolul 49 se introduce un nou articol, art.49¹, cu următorul cuprins:

„Art.49¹. – (1) ANRC va comunica Comisiei Europene prevederile adoptate în legislația națională în domeniul de reglementare al Directivei cadru, al Directivei 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, al Directivei 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de

comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, și al Directivei 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, precum și orice modificări sau completări ale acestor prevederi.

(2) ANRC va transmite Comisiei Europene o copie de pe informațiile prevăzute la art.49 alin.(1) lit.h¹).”

21. Alineatul (1) al articolului 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Cu excepția măsurilor adoptate potrivit prevederilor art.34¹ alin.(7) sau art.36, ANRC are obligația de a respecta procedura de consultare stabilită prin prezentul articol ori de câte ori intenționează să adopte măsuri de natură să producă un impact semnificativ pe piața relevantă, în aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență ori a legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice sau al serviciilor poștale.”

22. La articolul 51 alineatul (2), litera h) și alineatul (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„h) soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice și dintre utilizatorii finali și furnizorii de servicii de comunicații electronice;”

„(3) În exercitarea atribuțiilor sale, IGCTI are dreptul să solicite furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice informațiile necesare în vederea verificării respectării obligațiilor prevăzute de dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, de legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice sau de licențele de utilizare a frecvențelor radioelectrice ori impuse de IGCTI în conformitate cu aceste dispoziții.”

23. La articolul 52 se introduc opt noi alineate, alin.(2)–(9), cu următorul cuprins:

„(2) ANRC va transmite autorităților naționale de reglementare din alte state membre ale Uniunii Europene informațiile solicitate motivat de acestea, în vederea îndeplinirii atribuțiilor acestora prevăzute în legislația comunitară.

(3) ANRC va furniza Comisiei Europene, la cererea motivată a acesteia, toate informațiile necesare în vederea exercitării atribuțiilor sale. Natura și cantitatea informațiilor vor fi proporționale cu scopul pentru care au fost solicitate.

(4) Dacă informațiile solicitate de Comisia Europeană au fost transmise în prealabil de furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice, în conformitate cu dispozițiile art.51, ANRC va informa furnizorii respectivi cu privire la transmiterea informațiilor.

(5) În măsura în care este necesar, Comisia Europeană poate pune la dispoziția autorităților naționale de reglementare din alte state membre ale Uniunii Europene informațiile transmise în conformitate cu prevederile alin.(3), cu excepția cazului în care ANRC a solicitat, în mod expres și motivat, contrariul.

(6) Dacă informațiile transmise în conformitate cu prevederile alin.(2), (3) sau (5) sunt considerate de ANRC confidențiale, în conformitate cu prevederile legislației naționale și comunitare, Comisia Europeană și autoritățile naționale de reglementare vor respecta caracterul confidențial al informațiilor.

(7) ANRC poate solicita autorităților naționale de reglementare din alte state membre ale Uniunii Europene informațiile necesare în vederea exercitării atribuțiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență sau de legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice ori al serviciilor poștale, respectând, acolo unde este cazul, caracterul confidențial al informațiilor primite.

(8) În vederea revizuirii periodice a legislației comunitare din domeniul comunicațiilor electronice, ANRC va furniza Comisiei Europene toate informațiile solicitate.

(9) ANRC va publica informațiile care ar putea contribui la dezvoltarea unei piețe deschise și concurențiale, cu respectarea principiului confidențialității și a prevederilor legale privind liberul acces la informațiile de interes public, precizând și condițiile și procedura de acces a persoanelor interesate la aceste informații.”

24. La articolul 55 alineatul (1), litera h¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h¹) nedepunerea situațiilor financiare anuale sau, în cazul persoanelor fizice sau asociațiilor familiale, a declarațiilor financiare anuale privind veniturile realizate în termenul și în condițiile prevăzute la art.48⁶ alin.(1) și (2);”

25. Articolul 57 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.57. – Dacă în termen de 90 de zile de la data scadenței furnizorul nu achită tariful de monitorizare, tariful de utilizare a spectrului sau tariful de utilizare a resurselor de numerotație, precum și accesoriile acestora, ANRC sau IGCTI, după caz, îi poate suspenda sau retrage dreptul de a mai furniza rețele sau servicii de comunicații electronice pe baza regimului de autorizare generală sau licența de utilizare a frecvențelor radioelectrice ori a resurselor de numerotație.”

26. După alineatul (6) al articolului 58 se introduce un nou alineat, alin.(6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Odată cu aplicarea amenzilor prevăzute la art.55 alin.(2) se poate dispune confiscarea bunurilor destinate, rezultate sau folosite la săvârșirea contravențiilor prevăzute la art.55 alin.(1).”

27. Alineatul (1) al articolului 59 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În cazul descoperirii nerespectării de către un furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice a unei obligații prevăzute în prezenta ordonanță de

urgență, în legislația specială în domeniul comunicațiilor electronice sau în actele normative sau individuale emise în temeiul prezentei ordonanțe de urgență sau al legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice, ANRC sau IGCTI, după caz, va transmite furnizorului în cauză o notificare prin care îi va aduce la cunoștință intenția aplicării sancțiunii prevăzute de lege și îi va acorda un termen de cel puțin 30 de zile pentru a justifica sau remedia încălcarea săvârșită.”

28. La articolul 59 alineatul (2), litera c) se abrogă.

29. După alineatul (3) al articolului 59 se introduce un nou alineat, alin.(3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Măsurile prevăzute la alin.(3) vor fi dispuse prin actul prin care se aplică sancțiunea, emis de către președintele ANRC sau de către președintele IGCTI, după caz. Transmiterea actului prin care se aplică sancțiunea și se dispun măsuri în vederea asigurării respectării obligației încălcate se realizează într-un termen de 7 zile de la emiterea acestuia.”

30. Alineatul (5) al articolului 59 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În cazul în care nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin.(1) prezintă un pericol grav și iminent pentru siguranța națională, ordinea publică sau sănătatea publică ori poate crea probleme grave de natură economică sau operațională altor furnizori de rețele sau servicii de comunicații electronice ori utilizatorilor, ANRC sau IGCTI, după caz, poate lua măsuri urgente cu caracter provizoriu pentru remedierea situației, care pot fi ulterior confirmate. Persoanei în cauză trebuie să i se acorde posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere, în condiții rezonabile, și de a propune soluții pentru remedierea definitivă a situației create.”

31. După articolul 59 se introduce un nou articol, art.59¹, cu următorul cuprins:

„Art.59¹. – Procedura prealabilă prevăzută la art.59 nu se aplică:

- a) în cazul nerespectării deciziilor președintelui ANRC emise în temeiul art.36;
- b) în cazul nerespectării obligației de a transmite informațiile solicitate de ANRC sau IGCTI, după caz, în temeiul art.51 alin.(2) lit.a), respectiv al art.51 alin.(3);
- c) în cazul contravențiilor prevăzute la art.55 alin.(1) lit.a), c), d) și h¹);
- d) în cazul nerespectării obligațiilor de transparență impuse de ANRC în conformitate cu prevederile art.9 din Ordonanța privind accesul.”

32. După articolul 67 se introduce mențiunea privind transpunerea normelor comunitare, cu următorul cuprins:

„Prezenta ordonanță de urgență transpune Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 108 din 24 aprilie 2002, și Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind cadrul comun de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva cadru), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 108 din 24 aprilie 2002.”

33. În tot cuprinsul ordonanței de urgență, sintagma „interferență perturbatoare” se înlocuiește cu sintagma „perturbație prejudiciabilă”.

Art.IV. – Legea nr.304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.551 din 31 iulie 2003, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) *serviciu de telefonie destinat publicului* – serviciul destinat publicului care permite inițierea și primirea apelurilor naționale și internaționale și accesul la serviciile de urgență, prin utilizarea unui număr sau unor numere din Planul național de numerotație sau dintr-un plan internațional de numerotație. De asemenea, acesta poate include, după caz, unul sau mai multe dintre următoarele servicii: serviciul de relații cu clienții, serviciul de informații privind abonații, registrele abonaților, telefoane publice cu plată, servicii furnizate în condiții speciale, facilități pentru persoanele cu handicap sau cu nevoi speciale ori servicii nongeografice;”

2. Alineatul (2) al articolului 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cuprinsul prezentei legi sunt, de asemenea, aplicabile definițiile relevante prevăzute la art.1 din Ordonanța Guvernului nr.18/2002 privind funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.398/2002, cu modificările ulterioare, la art.2 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.527/2002, denumită în continuare *Ordonanța privind accesul*, și la art.2 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța-cadru*, și la art.2 din Legea nr.506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu completările ulterioare.”

3. Alineatele (2) și (4) ale articolului 4 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În stabilirea politicii și strategiei, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației va urmări reducerea la minim a posibilelor efecte negative asupra concurenței, determinate în special de furnizarea serviciilor la tarife sau în condiții diferite de cele practicate în condiții comerciale normale, protejând în același timp interesul public.”

„(4) Condițiile și procedura de desemnare a furnizorilor de serviciu universal se stabilesc de către ANRC, cu respectarea principiilor eficienței, obiectivității, transparenței și nediscriminării, niciun furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice nefiind *a priori* exclus.”

4. Alineatele (3) și (4) ale articolului 6 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Registrul abonaților prevăzut la alin.(1) și serviciul de informații privind abonații prevăzut la alin.(2) vor conține informații cu privire la numerele de telefon și datele cu caracter personal ale tuturor abonaților serviciilor de telefonie destinate publicului, cu respectarea prevederilor art.11 din Legea nr.506/2004, cu completările ulterioare.

(4) Furnizorii de serviciu universal care pun la dispoziție utilizatorilor finali registrele abonaților sau serviciile de informații privind abonații, în condițiile alin.(1)–(3), au obligația să aplice principiul nediscriminării în tratamentul informațiilor care le-au fost puse la dispoziție de către furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului sau de către alte persoane care dețin asemenea date.”

5. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.8. – (1) ANRC va lua măsuri specifice, acolo unde este cazul, pentru a asigura accesul și posibilitatea utilizatorilor finali cu handicap de a beneficia de serviciile de telefonie destinate publicului, inclusiv la serviciile de urgență, la serviciile de informații privind abonații și la registrele abonaților, în condiții echivalente celor de care beneficiază ceilalți utilizatori finali.

(2) ANRC poate lua măsuri specifice pentru a asigura că utilizatorii finali cu handicap pot beneficia de aceeași ofertă de servicii disponibilă pentru majoritatea utilizatorilor finali.”

6. Alineatul (3) al articolului 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) ANRC poate obliga furnizorii de serviciu universal să ofere consumatorilor anumite opțiuni tarifare sau pachete tarifare diferite de cele practicate în condiții comerciale normale, în special pentru a asigura posibilitatea persoanelor cu venituri reduse sau cu nevoi sociale speciale de a avea acces la serviciile de telefonie destinate publicului și de a utiliza aceste servicii. Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației poate stabili categoriile de persoane care beneficiază de opțiunile tarifare sau pachetele tarifare oferite.”

7. Alineatele (1) și (3)–(5) ale articolului 10 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Prestarea de către furnizorii de serviciu universal a serviciilor în condițiile prevăzute la art.5–8 sau art.9 alin.(3) nu poate fi condiționată de oferirea unor facilități sau servicii suplimentare ce nu sunt necesare pentru furnizarea serviciului solicitat.”

„(3) Furnizorii de serviciu universal sunt obligați să asigure următoarele facilități, astfel încât abonații să-și poată monitoriza și controla cheltuielile și să evite deconectarea nejustificată:

- a) facturarea detaliată;
- b) la cerere, restricționarea selectivă, gratuită, a originării de apeluri de un anumit tip sau către anumite tipuri de numere;
- c) modalități de plată în avans;
- d) plata eșalonată a tarifelor de conectare la rețeaua publică de telefonie;
- e) măsuri specifice aplicabile în caz de neplată a facturilor.

(4) ANRC poate stabili, cu respectarea prevederilor art.6 din Legea nr.506/2004, cu completările ulterioare, informațiile minime pe care trebuie să le conțină factura detaliată care va fi emisă de către furnizorii de serviciu universal în mod gratuit, astfel încât abonații:

- a) să poată verifica și controla tarifele de utilizare a rețelei publice de telefonie și a serviciilor de telefonie destinate publicului furnizate;
- b) să poată monitoriza în mod adecvat utilizarea și cheltuielile, asigurându-se un control rezonabil asupra sumelor datorate.

(5) Acolo unde este cazul, abonaților le pot fi oferite informații suplimentare față de cele stabilite potrivit alin.(4), în mod gratuit sau la un tarif rezonabil, aprobat în prealabil de ANRC. Apelurile gratuite inițiate de către abonat, inclusiv apelurile de urgență, nu vor fi cuprinse în factura detaliată.”

8. Alineatul (11) al articolului 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) În toate cazurile, suspendarea furnizării, la un punct fix, a serviciului de telefonie destinat publicului sau deconectarea de la rețeaua publică de telefonie, în caz de neplată a facturii telefonice, se va realiza doar în urma notificării abonatului de către furnizor.”

9. Alineatele (12) și (13) ale articolului 10 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(12) ANRC poate impune tuturor furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice obligația de a lua măsurile prevăzute la alin.(8) sau (11) în ceea ce privește deconectarea.

(13) ANRC poate retrage obligațiile prevăzute la alin.(3) sau (10) pe întreg teritoriul național sau pe o parte a acestuia, în cazul în care aceste facilități sunt larg accesibile.”

10. Alineatul (1) al articolului 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) ANRC va face public și va comunica Comisiei Europene mecanismul de compensare a costului net stabilit în conformitate cu prevederile art.13.”

11. Alineatul (1) al articolului 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Dacă în urma unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile Capitolului V din Ordonanța-cadru, ANRC stabilește că pe o anumită piață la nivelul furnizării serviciilor cu amănuntul nu există concurență efectivă, iar obligațiile impuse în conformitate cu prevederile art.8 din Ordonanța privind accesul sau ale art.18 din prezenta lege nu sunt suficiente pentru atingerea obiectivelor prevăzute la art.45 din Ordonanța-cadru, ANRC poate impune furnizorilor de rețele sau servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piața respectivă, în mod corespunzător, una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute la alin.(2) și (3), în scopul protejării intereselor utilizatorilor finali și al promovării unei concurențe efective.”

12. La articolul 15 alineatul (2), partea introductivă și litera b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Obligațiile impuse de ANRC pot include:”

„b) interzicerea practicării unor prețuri de ruinare, având ca efect limitarea intrării pe piață sau restrângerea concurenței;”

13. La articolul 15 alineatul (3), partea introductivă și litera a) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) De asemenea, ANRC poate impune:

a) plafoane tarifare sau formule de control al creșterii tarifelor la furnizarea serviciilor cu amănuntul;”

14. După alineatul (7) al articolului 15 se introduce un nou alineat, alin.(8), cu următorul cuprins:

„(8) La cererea Comisiei Europene, ANRC va transmite informații privind obligațiile impuse în conformitate cu prevederile alin.(1)–(4), precum și, dacă este cazul, sistemele de evidențiere contabilă a costurilor utilizate de furnizorii cu putere semnificativă pe piață.”

15. Alineatele (1) și (2) ale articolului 16 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Acolo unde, pe baza unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile Capitolului V din Ordonanța-cadru, ANRC stabilește că, în ceea ce privește furnizarea unei părți sau a întregului set minim de linii închiriate, astfel cum acesta este identificat în lista de standarde publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene în conformitate cu prevederile art.17 din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind cadrul comun de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, nu există concurență efectivă, va desemna furnizorii cu putere semnificativă și le va impune acestora obligații de nediscriminare, fundamentare a tarifelor în funcție de costuri și transparență, în conformitate cu prevederile alin.(2)–(8).

(2) ANRC va impune furnizorilor desemnați ca având putere semnificativă pe piață, potrivit alin.(1), să aplice condiții similare în situații similare pentru furnizorii care prestează servicii similare și să furnizeze linii închiriate către terți în aceleași condiții și la aceeași calitate cu cele folosite pentru furnizarea propriilor servicii sau ale filialelor ori ale altor societăți din același grup, dacă este cazul.”

16. Alineatul (3) al articolului 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Acolo unde este cazul, ANRC va impune furnizorilor identificați ca având putere semnificativă pe piață, potrivit alin.(1), obligația de a implementa un sistem adecvat de evidențiere contabilă a costurilor. ANRC va avea disponibile informații detaliate privind sistemul contabil utilizat, pe baza informațiilor transmise de furnizorii cu putere semnificativă pe piață, pe care le va transmite, la cerere, Comisiei Europene.”

17. La articolul 16 alineatul (4), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) tarifele practicate, incluzând tarifele inițiale de conectare, tarifele de utilizare și alte tarife, precizându-se, dacă este cazul, dacă tarifele sunt diferențiate;”

18. La articolul 16 alineatul (5), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) termenul obișnuit de efectuare a reparațiilor, care reprezintă perioada în care 80% din defecțiunile apărute la liniile închiriate de același tip au fost remediate, calculată de la momentul în care defecțiunea a fost notificată departamentului responsabil cu remedierea defecțiunilor până la momentul în care defecțiunea a fost remediată și, acolo unde este cazul, a fost transmisă o notificare către utilizator privind remedierea defecțiunii. În cazurile în care, pentru același tip de linii închiriate, sunt

oferite servicii de reparații diferite, termenele diferite de efectuare a reparațiilor vor fi publicate;”

19. Alineatele (6) și (7) ale articolului 16 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Termenul obișnuit de livrare, prevăzut la alin.(5) lit.b), se va stabili luându-se în considerare duratele în care liniile închiriate au fost puse la dispoziție utilizatorilor, pe parcursul unui interval de timp de durată rezonabilă, apropiat de momentul la care se efectuează această determinare. La stabilirea termenului obișnuit de livrare nu se vor lua în calcul cazurile în care utilizatorii au solicitat livrarea într-un termen mai lung.

(7) Dacă, într-un caz concret, un furnizor identificat ca având putere semnificativă pe piață, potrivit alin.(1), consideră că furnizarea unei linii închiriate din setul minim prevăzut la art.16 alin.(1) la tarifele și în condițiile publicate potrivit alin.(4) și (5) este nerezonabilă, acesta va putea solicita acordul ANRC pentru modificarea tarifelor sau condițiilor în acel caz.”

20. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.17. – Dacă în urma unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile Capitolului V din Ordonanța-cadru ANRC stabilește că pe piața furnizării unei părți sau a întregului set minim de linii închiriate prevăzut la art.16 alin.(1) există concurență efectivă, va retrage obligațiile impuse potrivit art.16 alin.(2)–(8).”

21. La articolul 18, alineatului (1) partea introductivă și alineatul (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Dacă, în urma unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile Capitolului V din Ordonanța-cadru, un furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice este desemnat ca având putere semnificativă pe piața furnizării conectării la un punct fix la rețelele publice de telefonie și a utilizării la un punct fix a acestor rețele,

ANRC va impune acestuia obligația de a oferi abonaților săi posibilitatea de a utiliza serviciile oricărui furnizor de servicii de telefonie destinate publicului, cu care este interconectat, în următoarele moduri:”

„(2) Cererea utilizatorilor ca facilitățile prevăzute la alin.(1) să fie implementate și pe alte rețele sau în alte moduri va fi evaluată de ANRC în urma unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile Capitolului V din Ordonanța-cadru, iar obligațiile necesare pentru satisfacerea acestei cereri vor fi impuse în conformitate cu prevederile art.12 din Ordonanța privind accesul.”

22. La articolul 19, alineatul (1) partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Contractele între utilizatorii finali și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului vor conține următoarele clauze minime, privitoare la:”

23. După alineatul (1) al articolului 19 se introduc două noi alineate, alin.(1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Contractele între utilizatorii finali și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, cu excepția celor privind serviciile furnizate prin intermediul cartelelor preplătite sau a altor mijloace de plată asimilate, vor fi încheiate în scris.

(1²) La momentul achiziționării serviciilor furnizate prin intermediul cartelelor preplătite sau a altor mijloace de plată asimilate, furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația să pună la dispoziția utilizatorilor finali condițiile generale privind furnizarea acestora, care vor conține informațiile corespunzătoare clauzelor minime prevăzute la alin.(1).”

24. La articolul 20 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) descrierea serviciilor oferite, cu precizarea serviciilor incluse în tariful inițial de conectare și a celor incluse în tariful periodic de utilizare;”

25. Alineatul (1) al articolului 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ (1) Furnizorii de rețele publice de telefonie și furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului sunt obligați să ia toate măsurile necesare pentru a asigura integritatea rețelei publice de telefonie la puncte fixe și, în caz de perturbare gravă a funcționării rețelei sau în caz de forță majoră, disponibilitatea rețelei publice de telefonie și a serviciilor de telefonie destinate publicului la puncte fixe.”

26. Alineatul (4) al articolului 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Prevederile prezentului articol nu aduc atingere dispozițiilor art.11 din Legea nr.506/2004, cu completările ulterioare.”

27. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.24. – (1) Utilizatorii finali ai serviciilor de telefonie destinate publicului, inclusiv utilizatorii telefoanelor publice cu plată, au dreptul de a efectua în mod gratuit, indiferent de tipul rețelei sau al echipamentului terminal utilizat, apeluri către numărul unic pentru apeluri de urgență 112, în condițiile stabilite prin reglementări speciale.

(2) Furnizorii de rețele publice de telefonie au obligația de a pune la dispoziția Sistemului național unic pentru apeluri de urgență informații privind localizarea apelantului, în măsura în care este tehnic posibil, pentru toate apelurile către numărul unic pentru apeluri de urgență 112.

(3) ANRC va lua toate măsurile necesare pentru a asigura informarea adecvată a publicului despre existența și modul de utilizare a numărului unic pentru apeluri de urgență 112 în rețelele publice de telefonie.”

28. Alineatul (2) al articolului 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Furnizorii de rețele publice de telefonie au obligația de a transmite la destinație toate apelurile efectuate către Spațiul European de Numerotație Telefonică (ETNS), fără a se aduce atingere dreptului acestora de a recupera costurile determinate de transportul apelurilor prin propriile rețele.”

29. Alineatul (1) al articolului 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) ANRC poate impune furnizorilor de rețele publice de telefonie obligația de a pune la dispoziția utilizatorilor finali, acolo unde este tehnic fezabil și economic viabil:

a) servicii de semnalizare tip multifrecvență bitonală (DTMF), potrivit standardelor europene sau standardelor naționale care implementează în statele membre ale Uniunii Europene acest standard;

b) servicii de identificare a liniei care apelează, în condițiile prevăzute la art.7 din Legea nr.506/2004, cu completările ulterioare.”

30. După alineatul (1) al articolului 27 se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În măsura în care este tehnic fezabil, furnizorii de rețele publice de telefonie vor furniza date și semnale pentru a facilita furnizarea serviciilor prevăzute la alin.(1) între statele membre ale Uniunii Europene.”

31. Articolul 29 se abrogă.

32. La articolul 31 alineatul (1), punctul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„31. nerespectarea prevederilor art.22 alin.(1) și (2) și art.24 alin.(2);”

33. La articolul 31 alineatul (1), punctul 42 se abrogă.

34. Alineatele (2) și (3) ale articolului 33 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art.31 alin.(1) pct.1–27 se aplică prin decizie a președintelui ANRC.

(3) Sancțiunile pentru contravențiile prevăzute la art.31 alin.(1) pct.28–41 se aplică prin rezoluție scrisă a președintelui ANRC, potrivit dispozițiilor art.21 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

35. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.34. – Regimul sancționator instituit prin prezentul capitol se completează în mod corespunzător cu prevederile art.59 și art.59¹ din Ordonanța-cadru.”

36. Articolul 36 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.36. – ANRC stabilește o procedură transparentă, simplă și necostisitoare, în scopul soluționării corecte și prompte a litigiilor nerezolvate pe cale amiabilă dintre utilizatorii finali și furnizorii de servicii de comunicații electronice, ocazionate de aplicarea prezentei legi, cu implicarea organismelor ce reprezintă interesele utilizatorilor finali, precum și a altor entități relevante din domeniul protecției consumatorilor, după caz. ANRC poate stabili un sistem de rambursare a cheltuielilor făcute de utilizatorii finali sau de despăgubire pentru prejudiciile suferite de aceștia în raporturile cu furnizorii de servicii de comunicații electronice, aplicabil în cazuri întemeiate.”

37. După articolul 36 se introduce un nou articol, art.36¹, cu următorul cuprins:

„Art.36¹. – (1) ANRC va notifica de îndată Comisiei Europene furnizorii de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la art.3 alin.(2).

(2) ANRC va notifica Comisiei Europene furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice desemnați ca având putere semnificativă pe piețele relevante cu amănuntul din sectorul comunicațiilor electronice și obligațiile impuse acestora în conformitate cu prevederile Capitolului III, precum și, în cel mai scurt timp, orice modificare a obligațiilor impuse sau a furnizorilor cărora li se aplică aceste obligații.”

38. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.38. – Până la adoptarea, în temeiul prezentei legi, a unor decizii ale președintelui ANRC privind nivelul tarifelor practicate pentru serviciile furnizate pe piețele relevante cu amănuntul din sectorul comunicațiilor electronice identificate, Societatea Comercială „Romtelecom” – S.A. nu va putea majora tarifele serviciilor prevăzute la art.61 alin.(1) lit.a) din Ordonanța-cadru, pentru care a deținut drepturi exclusive până la data de 31 decembrie 2002, decât cu acordul ANRC.”

39. După articolul 39 se introduce mențiunea privind transpunerea normelor comunitare, cu următorul cuprins:

„Prezenta lege transpune Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva privind serviciul universal), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 108 din 24 aprilie 2002.”

Art.V. – În cazul în care furnizorii de serviciu universal beneficiază de sprijin financiar din partea statului, acesta va fi acordat numai cu respectarea condițiilor prevăzute în legislația aplicabilă în domeniul ajutorului de stat, în vigoare la data acordării acestuia.

Art.VI. – (1) Pentru anul 2006, cuantumul tarifului de monitorizare definitiv se va determina până la data de 30 noiembrie 2006, pe baza cifrelor de afaceri sau veniturilor realizate din furnizarea de rețele sau servicii de comunicații electronice ori din furnizarea de servicii poștale în anul 2005, prin decizie a președintelui ANRC.

(2) Diferența dintre tariful de monitorizare estimativ pentru anul 2006 și tariful de monitorizare prevăzut la alin.(1) se achită în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei sau, după caz, se restituie în condițiile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Tariful de monitorizare prevăzut la alin.(1) va fi avut în vedere la determinarea cuantumului plăților anticipate pe care furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului și furnizorii de servicii poștale au obligația să le efectueze în contul tarifului de monitorizare pentru anul 2007.

Art.VII. – Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu următoarele excepții:

a) dispozițiile art.I pct.3 în ceea ce privește lit.w) a art.2 din Ordonanța Guvernului nr.31/2002, art.I pct.13 în ceea ce privește art.14¹ din Ordonanța Guvernului nr.31/2002, art.I pct.14 și 15 intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență;

b) dispozițiile art.III pct.17, 18 și 24 intră în vigoare la data de 31 decembrie 2006;

c) dispozițiile art.I pct.2, 7–9, 20, art.I pct.21 în ceea ce privește alin.(4)–(6) ale art.24 din Ordonanța Guvernului nr.31/2002, art.I pct.23 în ceea ce privește alin.(2) al art.25 din Ordonanța Guvernului nr.31/2002 și pct.24, ale art.II pct.6 în ceea ce privește trimiterea la procedura prevăzută la art.34¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 din cuprinsul alin.(4) și (5) ale art.5 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002, art.II pct.8 în ceea ce privește modificarea alin.(3)–(5) ale art.8 din Ordonanța Guvernului nr.34/2002 și art.II pct.15, ale art.III pct.2, art.III pct.7–10, art.III pct.11 în ceea ce privește modificarea alin.(3) al art.36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002, art.III pct.14, 16, 19, 20, 21 și 23, și ale art.IV pct.10, 14, art.IV pct.15 în ceea ce privește modificarea alin.(1) al art.16 din Legea nr.304/2003, art.IV pct.16, 28, 30, 31, 33, 37 și 38, intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

Art.VIII. – La expirarea termenului prevăzut la art.VII lit.a), licențele individuale emise în temeiul art.16 din Ordonanța Guvernului nr.31/2002 își încetează valabilitatea.

Art.IX. – Ordonanța Guvernului nr.31/2002 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.642/2002, cu modificările ulterioare, Ordonanța Guvernului nr.34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.527/2002, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.591/2002, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr.304/2003 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații

electronice, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, după aprobarea prin lege a acestora, vor fi republicate în Monitorul Oficial al României dându-se textelor o nouă numerotare.

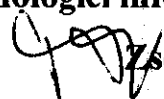
PRIM – MINISTRU

CĂLIN POPESCU – TĂRICEANU

Contrasemnează:

**Ministrul comunicațiilor
și tehnologiei informației**

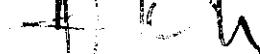

Zsolt Nagy

Șeful

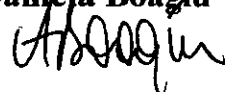
Cancelariei Primului-Ministru

Aleodor-Marian Frâncu

Ministrul integrării europene

Anca Daniela Boagiu

Ministrul finanțelor publice

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 13.09.2006

Nr. 70